

хубавы конѣ и . . . улици. Рѣка Дунавъ е по-дълбока отъ наша . . .

81. Великий Четвъртъкъ.

Тѣй са зве Четвъртакътъ на Страстната недѣля, предъ Свѣтлыя Праздникъ. Въ този день христіенитѣ въспоминаватъ великото събытіе отъ земния животъ на Спасителя. Въ Іерусалимъ враговетѣ на Іисуса Христа държели народа въ такъвзи страхъ, щото Іисусъ Христосъ можалъ само тайно да влѣзе въ къщата на одного отъ жителитѣ на града, за да ѣде пасхата съгласно съ Іудейскыя законъ. Когато станало вечерь, влѣзль Іисусъ съ дванайсетътъ си ученицы въ стаята, въ която, по негово повелѣніе, сичко было приготвено за празнуваніето на пасхата. По обычая на источнитѣ народы трѣбало предъ ѣденъето да са омыватъ краката. Като видѣль че ученицитѣ зели да са препиратъ помежду си, кой отъ тѣхъ е по-младъ и затуй трѣба да омые краката на другитѣ, Іисусъ самси омыль краката на ученицитѣ си, съ което и евилъ великыя примѣръ на *смиреніето*. Христосъ былъ разтѣженъ слѣдъ тѣзи *тайна вечеря*, защото Той, като всевѣдушъ Богъ, знаяль сичко какво ще бѣде, което ученицитѣ му не знаѣли. „Единъ отъ васъ“, казалъ Іисусъ, като са обърнѣль къмъ ученицитѣ си, „който ѣде съ мене, ще ма предаде.“ Ученицитѣ са стрѣсенѣли и сѣкый съ ужасъ зель да пыта: да не съмъ азъ Господи? Такъвзи въпросъ предложилъ и Іуда, единъ отъ дванадесетътъ ученицы Христовы. „Ты си“, отговориль му Господь. Врагытѣ Христовы врѣкли на Іуда да му дадѣтъ нары, ако имъ той докара случай да уловятъ Іисуса Христа. Сега Іуда, като са нау-